

УДК 364.274(043.2)

Кисельова Я.Я.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРОБЛЕМА ЛЮДСЬКОЇ САМОТНОСТІ В СУЧАСНОМУ СОЦІУМІ

Самотність є однією з найбільш глобальних проблем сьогодення. Із кожним днем все більша кількість людей починає відчувати себе маленькими «гвинтиками» у величезній системі, без яких можна обійтись. Лише глибоке й ретельне вивчення цієї проблеми допоможе нам зробити хоча б перші кроки у бік її вирішення.

Хоча ми знаходимося в соціумі, що сповнений величезною кількістю людей, де самотність, по суті, майже неможлива, однак сфера високих технологій та штучного інтелекту відгородили людей один від одного, а комунікація у віртуальній реальності, у багатьох випадках, повністю замінила нам реальне міжособистісне спілкування. Частіше за все людям комфортніше і зручніше спілкуватися у мережі, без будь-яких зобов'язань і відповідальності перед іншим, тим паче, зараз навіть навчатися можна дистанційно, не говорячи вже про багато інших речей, які за нас можуть зробити технології. Все це змушує людину замислитися про безглуздість її існування. Це стає причиною стресів, депресій, аномій, підвищеного рівня самогубств та багатьох інших глобальних проблем, які є реальною загрозою для людства.

Самотність також сприяє деградації особистості і руйнуванню її психіки, але вирішення цієї проблеми знаходиться поряд із нами – це сім'я. Саме сім'я може допомогти знайти свою реалізацію в іншому. Необхідно вести здоровий спосіб життя усім членами сім'ї, відвідувати культурно-дозвіллеві центри, музеї, театри тощо. Це сприяє згуртованості родини й допомагає усім її членам уникнути самотності, швидше адаптуватися до життя в соціумі, отримати достатні навички комунікації з іншими людьми, виробити стресостійкість до багатьох негативних подій і труднощів у житті. Адже хороші сімейні стосунки сприяють гармонійному розвитку особистості.

Також щаслива сім'я сприяє становленню гармонійних відносин із іншими людьми, а це призводить до підвищення якості життя, що дозволяє збільшити його тривалості.

Уникнення самотності – це справа кожного із нас, яку можна втілити завдяки реальному, а не віртуальному спілкуванню зі своїм оточенням, і турботі про своїх близьких, а також тих, хто потребує нашої допомоги.

Науковий керівник: Стоян С.П., д-р. філос. н., професор